

**AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ
v PRAZE**

**Katedra teorie a kritiky
116 65 Praha 1, Karlova 26**

**Příloha k protokolu o
státní bakalářské zkoušce**

DIPLOMANT: Veronika Svobodová

Obor: teorie a kritika

OPONENT : prof. Jaroslav Etlík

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

**Název práce: DRAMATURGIE SITE SPECIFIC DIVADLA
a divadlo v netradičním prostoru se zaměřením na ostravské
inscenace.**

Veronika Svobodová se ve své bakalářské práci zabývá dramaturgií site specific se zaměřením na inscenace pořádané v moravsko – slezské metropoli Ostravě, tedy ve městě, k němuž ji váže i osobní životní zkušenost. Ale nejen to Svobodová navíc tuto svou analýzu ještě rozšiřuje o celou oblast divadla v netradičním prostoru. Nezaměřuje se tedy pouze na site specific v užším (nebo chcete-li terminologicky exaktním) slova smyslu, ale na jakékoli divadlo provozované v netradičním prostoru. Diplomantka se tedy ve své práci pokusila ukázat názorně, jak jednotlivé inscenace postupně vznikaly, jaký mají charakter, o čem jsou, a proč se jim vlastně site specific říká. Především v analýzách jednotlivých inscenací Veronika Svobodová prokázala velkou pečlivost a práce jednoznačně dokládá, že je schopna popsat jednotlivé divadelní projekty do nejmenších podrobností a že tuto schopnost umí ve své úvaze přesvědčivě uplatnit. Poučeně si všímá také zázemí těchto produkcí, především pak dramaturgicko-produkčním postupům při výběru prostoru. Metodu, kterou pro svou analýzu site specific zvolila lze charakterizovat jako metodu dramaturgicko-produkční úvahy. Přesto všechno se nakonec nemohu zbavit pocitu, že ve výsledku jde jen o jakousi přípravnou práci, od níž by se autorka měla teprve odrazit k dalšímu důkladnějšímu zpracování zvolené problematiky. Kromě vyjmenovaných kladů (kritického myšlení a smyslu pro detail), práce trpí také řadou nedostatků. Určité rezervy vidím například v oblasti stylově vyjadřovací. Úvaha Veroniky Svobodové se někdy dosti obtížně čte, někdy jsou zase formulace diplomantky vágní a ledabylé, není jasné, co vlastně přesně zkoumá. Uvedu v této souvislosti jeden příklad za všechny. Svobodová píše: „Site specific je termín, který je známý teprve od poloviny 20. století, ovšem jeho počátky můžeme nacházet napříč celou historií divadla.“ Nicméně z kontextu celé předložené bakalářské práce je zřejmé, že ve skutečnosti autorka nehledá počátky termínu, ale že se pokouší nalézt podstatu samotného fenoménu site specific, tedy ony rysy, které tento typ divadelních kreačí charakterizují

v principu a teprve z takto vymezeného odrazového můstku se pokouší najít jeho obdoby a paralely v historii divadla. Je také zřejmé, že Svobodová měla při psaní své práce i jisté teoretické ambice. Jenže právě v této rovině se projevuje diplomatčina poněkud slabší orientace v subtilnějších otázkách divadelně-teoretického uvažování, zejména pak překvapivě značná nejistota v oblasti terminologické. Přitom paradoxně exaktnost pojmenování Svobodovou evidentně zajímá a věnuje jí ve své práci značný prostor. Naléhavě se například ptá, jestli se za některými užitými pojmy v ostravských inscenacích neskrývá jen určitá účelovost. V některých případech dochází dokonce k podezření, že jde ze strany souborů o pouhou neznalost pojmů. Teoretická stránka věci ji tedy zřetelně leží na srdci. Polemizuje např. s Denisou Václavovou a její definicí site specific. A musím říci, že ne zrovna špatně. Václavová ve sborníku Site specific skutečně nenabízí definici, s níž by se dalo souhlasit, protože nepřenosnost, časově vymezená neopakovatelnost ve smyslu pravidelných repríz, autenticita, nejsou rysy typické jen pro site specific. Svobodová cítí, že takový mechanický výčet „konstitutivních“ prvků je pro jakoukoli smysluplnou exaktní definici nepostačující. Sama však ve své práci žádné řešení nenabízí. I v tomto případě zůstává tedy jen na půl cesty.

Závěrem je třeba říci, že diplomantčinu práci přesto považuji za poctivý pokus o zmapování problematiky site specific, shledávám ji jako uspokojivou, a doporučuji ji k obhajobě.

Otázka pro diplomantku:

Ve své práci Veronika Svobodová píše, že jednou z jejích motivací k úvaze nad site specific byl její osobní zájem o veřejný prostor a jeho kultivaci. Protože však z odevzdané práce vztah této osobní motivace ke zkoumaným produkcím v netradičním prostoru není dostatečně zřetelný, prosil bych o upřesnění a hlubší reflexi této formulace. Přesněji řečeno : **jak se tato osobní motivace projevila v rámci reflektované problematiky a čím autorku tento osobní úhel pohledu vlastně obohatil?**

Návrh klasifikace : B - C

prof. Jaroslav Etlík

Datum : 28. 8. 2018

.....
podpis